

Dubrovnik, 16/4 91.

Draga sestra!

Pismo prejel v katerem mi
nasmunjajš svoj pohod v
Ljubljani. Postal sem
resnico, da plačilo tega
sveta je nevaležnost.

Vendar in toliko obilni
mjeri se nisem nadal
prejemati zlo za dobro,
dobro, katero sem skazoval
brez svoje koristi.

Kakor vidim iz Tvojega pisma,

ima biti snovek prepisana na
njeno ime. To ji sedaj laho
ko rečeta, da bi jaz dal, ka.
Kor Ti nasvetujes, se ve da
samo če mi pošlje intabu-
lacija.

Atko gre on v Kopalj, stori
dobro; se bolje pa, atko
odrine v Ameriko, vsaj
ne bomo vidili in slusali
njegovih stoparij. Skoda
le, da se nij še davno z
indijanskimi divjaki spri-
jateljil!

Nana me prasa za svet, hoče
ali ne, da bi šla za Kupa-
rico. Moja misel je ta:
atko nima toliko čistega
dobička na leto od kra-
marije, kolikor bi si pri-
sluzila, naj gre brez pre-

misleka; atko pa ima do-
bička, naj ostane. Atko
bi se odločila za službo,
naj skerbi precij, da po-
proda svojo kramarijo in
druge berklarije, kar jih
ravno ne potrebuje, Tenar
pa dobro zakrije t.j. hra-
nilnicno kuzizico. Naj le
nikomur ne posodi ni kraj-
carja! Zlasti se mora delati
in prikazati farju nasproti,
da nima ničesar. Ne poznam
tega Hronca, ne morem torej
soditi, kakav je mož. Morda
mislil on, da bi ga ona zelo
žila, ker v začetku je tudi
"fajmooster" reven. Pred vsem
naj pa ima besede pred očmi:
"Bolje skorica kruha v samotnem
je miču,
Kakor mastna pečenka z drugalo"

Meni začnejo počivnice še
le v sednu. pred Vel.
Smarnom. Prej ko ne
bom odpoštoval od Lukaj
v saboto na S. Avgust.
Kamo in kod Janas se
sam ne vem.

Letos je Lukaj nenavadno
leto, bolj hladno kakor
pri Vas.

Druge posebnosti nimam.
Posreduje Vas vse ostajaj
Tvoj

brat
Frana